

Borre zit samen met Radijs, Ovi en Elle in de zon op de stoep. Ze zitten gewoon op hun gemakje. Elle heeft een radio bij zich. Ze luisteren wat muziek, lekker hard. 'Wat is het toch fijn dat het vakantie is,' zegt Borre. 'Niks doen is zo gaaf,' zucht Elle. 'Ja, heel tof,' zegt Radijs. 'Maar wat is toch die lucht die ik de hele tijd ruik?' Borre en Elle halen eens diep adem door hun neus. 'Pfiew,' zegt Borre met een vies gezicht. 'Dat ruikt niet best!' 'Nee, het zijn vast geen poffertjes,' zegt Elle met een nog viezer gezicht. 'Dat klopt,' mompelt Ovi. 'Het zijn m'n voeten.'

'Zo, dan mag je weleens naar een dokter,'
plaagt Radijs.
'Ben ik al geweest,' zegt Ovi.
'Ik heb er poeder voor gehad...'
'Echt helpen doet het niet, hè?' grinnikt Borre.
'O, jawel hoor,' zegt Ovi.
'Het werkt juist best wel goed.'
'Wat?' zegt Borre verbaasd.
'Het was dus nóg erger dan nu? Dubbel pfiew!'

In het huis waar ze voor zitten,
gaat een raam open.
Een dikke vrouw hangt haar
boze hoofd naar buiten:
'Zijn jullie het weer?
Ik heb al honderd keer gezegd dat ik dat
gehang op m'n stoep niet wil hebben.
Scheer jullie weg!
En neem jullie herrie en broodjes stinkkaas mee.'
'Dat zijn m'n voeten maar,' probeert Ovi nog.
Maar de vrouw heeft het raam al dichtgegooid.

'Laten we maar gaan,' zegt Radijs.

'Die vrouw kan niet zo goed tellen, maar het is toch al de derde keer deze week dat ze ons wegstuurt.'

'Wat gaat ze doen dan?' zegt Elle opstandig.

'Misschien belt ze de politie wel,' zegt Ovi angstig.

'Nee, dáár word ik bang van,' zegt Elle stoer.

'Ik heb echt geen zin om de rest van de zomer in een cel te zitten,' zegt Borre.

'Zeker niet met die kaastosti's van Ovi. Kom, we gaan ergens anders heen.'

Maar waarheen dan?

Het hek van het schoolplein is dicht in de vakantie.

In het park vinden de opa's en oma's het ook niet leuk als de radio aanstaat.

En Elle wil niet op de stoep voor de slager, want ze vindt dode dieren zo zielig.

Op zoek naar een plek om gewoon hun ding te kunnen doen, lopen ze langs een hek.

Achter het hek is het autokerkhof.

'Hé, kijk daar,' zegt Elle.

Ze wijst naar een grote berg autowrakken.

Borre, Radijs en Ovi snappen niet goed wat ze zouden moeten zien.

'Kijk dat busje op die berg dan,' zegt Elle.

'Dat is echt een toffe plek.

Daar valt niemand ons lastig en heeft ook niemand last van ons.'

'Wow, dat is zeker een prima plek,' zegt Borre.

'Wie geeft me even een kontje?'

Elle staat al klaar om Borre over het hek heen te helpen.

'Maar dat mag toch niet?' vraagt Radijs.

'Vast wel,' zegt Elle.

'Waarom niet?'

Al die auto's zijn toch al gesloopt.

We kunnen er niets meer aan kapotmaken.'

Borre staat al aan de andere kant van het hek.
Zonder veel moeite wipt Elle Ovi en Radijs er ook overheen.
Zelf is ze lang genoeg om er zonder kontje overheen te kunnen klimmen.
'Wat een boel auto's,' zegt Borre.
'En zo veel roest,' piept Ovi.
'Als ik me maar nergens aan openhaal.'
'Doe nou eens een keer niet zo bangig,' zegt Elle.
'Als je een beetje oppast, gebeurt er heus niets.'
'Laten we dat busje nou maar eens gaan bekijken,' zegt Borre.
Hij springt op de motorkap van een auto, en van daar op het dak van een golfkarretje.
De anderen volgen hem de berg van wrakken op omhoog.

Borre trekt met een doffe kraak de schuifdeur van het busje open. Met grote ogen kijken ze naar binnen. Er ligt een pluizig rood tapijt op de vloer en er staan een bank en een tafel in. 'Te gek!' roept Borre uit. 'Het is al zo goed als helemaal ingericht. Misschien alleen nog een koelkast erin voor koude drankjes. Maar we hoeven in ieder geval geen tafels en stoelen meer deze berg op te slepen.' Radijs ploft neer op de bank. 'Hij zit nog lekker ook,' zegt ze blij. Ovi steekt zijn hoofd door het dakraam. 'We kunnen hier ook nog een mooi dakterras maken,' zegt hij. 'Of ik zet er een windmolentje op. Dan hebben we stroom voor een koelkast, of een tv.'